

พระราชบัญญัติ
ลักษณะปกครองคณะสงฆ์แก้ไขเพิ่มเติม
พุทธศักราช ๒๔๗๗

นริศรานุวัตติวงศ์

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามพระราชกฤษฎีกาตั้งวันที่ ๑๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๗๖)

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปก
เกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ
สั่งว่า

เล่ม ๕๑ หน้า ๔๕๓ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๕ กันยายน ๒๔๗๗

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองคณะสงฆ์ ร.ศ. ๑๒๑

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ตั้งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติลักษณะปกครองคณะสงฆ์แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองคณะสงฆ์ ร.ศ. ๑๒๑ และใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗ ที่วัดก็ดี ที่ธรณีสงฆ์ก็ดี เป็นสมบัติสำหรับพระศาสนา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ผู้เป็นอัครศาสนูปถัมภกทรงปกครองรักษาโดยพระบรมเดชานุภาพ ผู้ใดผู้หนึ่ง

วันที่ ๘ กันยายน ๒๔๗๗ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๑ หน้า ๔๕๔

จะโอนกรรมสิทธิ์นั้นไปไม่ได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจแห่ง
บทกฎหมายเฉพาะ ”

ประกาศมาเมื่อวันที่ ๔ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๗๗
เป็นปีที่ ๑๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายพันเอก พระยาพหลพลพยุหเสนา
นายกรัฐมนตรี

พระราชบัญญัติลักษณะปกครองคณะสงฆ์ ร.ศ. ๓๒๑ มาตรา ๗
มีความว่า ทวดกต ที่ชนดสังฆกต เป็นสัมมัตถ์สำหรับพระศาสนา
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวผู้เป็นอรรคศาสนูปถัมภก ทรงปกครอง
รักษาโดยพระบรมราชานุญาต ผู้ใดผู้หนึ่งจะโอนกรรมสิทธิ์นั้น
ไปไม่ได้